

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIO
LLIBRERÍA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre. 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ENTRADA DE LAS TROPAS

Dilluns al mitj dia tochs de corneta per tots cantons anuncian que s' prepara á Barcelona una festa que aquí no s' véu sino quan als carlins los hi passa pèl cap moure alguna serracina y al govern l' hi passa pèl seu lo gustarro d' acabarlos.

Nos referim á l' entrada de las tropas victoriosas, primer en Valencia, després en Catalunya y últimament en lo Nort.

L'acte debia celebrarse l' diumenje; pero diuhen que l' Ajuntament no tenia encare preparadas las coronas, y per consegüent aquell vá haberse de aplassar un dia.

Ja'm tenen á mí, desitjós de veure aquellas armas que tantas voltas ván esquivá als carlins y aquellas caras mes torradas que l' café, pèl sol de la gloria y per las duresas del combat.

No hi puch fer mes.
Veure soldats no es cosa que m' entusiasmi, y sobre tot si son d' aquells qu' es pronuncihin; pero veure soldats que han derramat la sanch per la causa de las llibertat patrias, que han fet la guerra quatre anys seguits contra 'ls enemichs de la civilisació, que han rentat l' honra d' Espanya, que procedint del poble, han defensat la causa del poble qu' es la causa de la llibertat, es cosa que, vaja..... cinch puros havia comprat feya un moment, ne duya un á la boca y quatre á la butxaca, donchs tots quatre ván anar á las mans d' aquells valents.

Y es que davant dels que han arrancat del cor desolat d' Espanya l' càncer de la guerra civil, desapareixen las prevencions y l' esperit de partit s' ofega y calla.

Es que 'ls beneficis de la pau y l' alegria per haverla alcansada no son privilegi de un partit tant sols, sino que corresponen per un igual, á tots los homes de bona voluntat y de sentiments lliberals.

Es que si 'ls soldats han lluytat y han vensut, se déu á que las mares han fet entrega dels seus fills, y las familias totas dels seus caudals.

Es en fi, que tots los elements lliberals, que han passat pèl govern desde que en mal hora vá alsarse la bandera del absolutisme, han contribuït en la mida dels seus esforços al triunfo de la llibertat y al restabliment de la pau, cosa una y altra

per consegüent que á tots alegra per un igual, que á tots satisfá del mateix modo, que á tots interessa en la mateixa mida y cantitat.

¡Quants d' aquells valents que l' dilluns passavan pèls nostres carrers, ab coronas y poms de flors ensartats en las bayonetes, no anaren al exèrcit, cridats per la véu del deber y de la patria, qu' eixia dels llabis de aquell home ilustre, gloria de nostra tribuna y mirall per sa honradés y per sa lealtat dels polítichs d' Espanya; dels llabis del eminent Castelar, que davant de la nació en perill, restablí ab má ferma la disciplina, y prepará ab un desinterés sens exemple l' aniquilament del absolutisme!

¡Ah també 'ls que pensan com pensém nosaltres haurán d' estar gojosos y saludar, com nosaltres saludarem al exèrcit vencedor!

Las tropas feyan upa.

¡Quins minyons més trempats! ¡Quinas caras més curtidas! Los alts y sapats com un roure y 'ls nanos com una feluga, procedents d' aquella quinta en la qual vá abolirse la mida, tots feyan goig del mateix modo, perque tots ells havian cumpert ab lo deber de valents!

Ab la sonrisa á la cara, al veure 'ls balcones empavessats, y plens de gent que 'ls saludava, entre duas compactas fileras de personas de totas classes, sexes y condicions, passavan batallons y més batallons, sota una pluja de flors y de coronas, de cigarros y monedas, ab aquell aire marcial, que sols lo soldat espanyol sab demostrar.

Nosaltres varem veure 'ls ulls de mes de una bona mossa, encandilarse, com diuhen los castellans.

¡Ab quin gust no haurian moltas encés la guerra del amor, ab los qui acabavan de apagar la guerra civil!

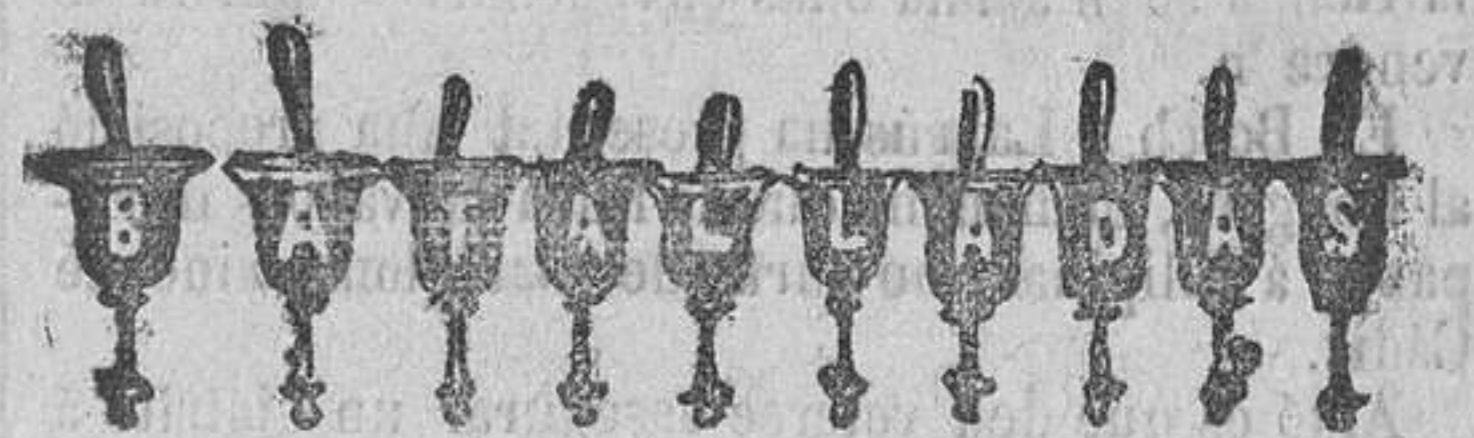
Lo carácter principal del espanyol consisteix en lutzar, en lutzar sempre.

Y aquest es també, l' carácter de l' espanyola.

La Campana de Gracia, saluda ab un repich de festa al exèrcit victoriós.

Y l' saluda perque créu que aixis com are ha vensut sobre 'ls carlistas, quan la patria y la llibertat perillin, sabrá també cumpir ab son deber y alcansar la mateixa gloria.

P. K.

Ocupantse de la carlinalla civil diu un periódich de Madrid:

«Mientras ocupin aquestos puestos y pogan impunement llansar sobre nosaltres pastorals, breves, pláticas, sermons, discursos, exposicions y altres proyectils eclesiástichs, molt lluny d' alegrarnos pèl triunfo qu' hem conseguit en las montanyas, y celebrar la victoria del exèrcit, deuriam pensar en amanirnos pèl combat, reservant las banderas de llustrina y 'ls fanalets per quan la ploma acabi lo que comensá l' espasa.

«Si terrible es lo carlista ab boyna y ab fusell, més mal pot fernos avuy que ficat entre nosaltres empunya l' salpacé empapat de veneno y 'ns enjega cada aspergis que canta l' credo.

«Aixó sense contar ab que si se 'ls deixa pendre alas, molt prompte comensarán á fer miracles.

Lo valent periódich *Gaceta de Barcelona*, nostre company en ideas, está subjecte á procediment del Tribunal d' imprenta, per la publicació de un article «Miniaturas» en lo qual feya un retrato del Sr. Cánovas del Castillo.

A l' hora en que veurán aquest número, sabrán nostres lectors si l' han absolt ó si l' han condemnat.

Lo fiscal demana 7 dias de suspensió.

Ab aquest motiu deya un retratista:

—¿Set dias per una miniatura? Digas que si arriba á fer un retrato del tamanyo natural lo condemnan á mort.

—Perque? vá preguntarli l' fadrí.

—Perque com més gros es un retrato mes s' hi veuhen las cosas.

La vista de la causa, l' dijous últim, passe á l' Audiencia, l' divendres, notificació de la sentència, l' dissapte. Diumenje no hi ha *Gaceta*.

Aixó si se l' hi imponan los 7 dias que l' fiscal demana.

Pero llavors lo diumenje de la Pascua de Resurrecció, la *Gaceta* ressucitará triunfant.

Encare que mes nos estimariam que no hagués de ressucitar..... perque llavors senyal de que tot li hauria anat bè.

Ja fa dias que la *Gaceta* vé plena de ascensos, condecoracions y títols concedits als principals generals que han prés una part mes activa en l'última guerra civil.

Y fa molts dias també que mirém la *Gaceta* y entre aquells noms de militars distingits, n'hi busquem un y no sabem trobarli.

Lo nom del general Ciriot.

Lo nom del gefe que ab tanta gloria vá fer la guerra en Catalunya, acometent empreses tant notables com la defensa de Olot y altres que s'esperiarán ab lletres d'or en lo libre de la historia.

Nosaltres esperém que qui en lo fort de las batallas anava sempre al davant, lo dia de las recompensas no se 'l deixarà endarrera.

Ja han sortit unas novas cajetillas.

Se venen á 10 céntims de peseta; pero 'ls estanquers fan pagarne 3 quartos y mitj y no mes volen véndrerlas d'una á una, per guanyarhi per cada cinch un xavo.

Per are 'l tabaco es més bó que 'l de ral.

Pero no 'u fassin corre, perque si 'l ministre de la Renda se 'n adona ó las envenenará ó deixarà de vendre 'n.

En Bosch y Labrús ha presentat una proposició al Congrés, demanant que la linea de vapors d'Espanya á Filipinas, no surti de Barcelona, sino de Cádiz.

Aixó es que deu volerse assegurar un distrite á Andalusía.

Del seu bazar en diuen *l'águila*.

Pero 'l seu duenyo, lo qu' es d'águila no 'n te res.

A l'Ensenyansa vinga fer escavacions y vinga descobrir antiguallas.

S'ha trobat una rastellera de lápidas incompletas, mitj esborradas y en gran part inintelligibles.

Jo 'm sembla que algo hi té de haver, molt semblant á la constitució del any 45, referent als temps dels fenicis.

Al cap de vall son cosas desenterradas!

Ja havém assistit á la vista de la denuncia contra la *Gaceta de Barcelona*.

Quan llegeixin lo que are escribim, tal vegada pogan llegir també la brillant defensa que del periódich ha fet lo distingit advocat D. Manuel Angelon.

Si 'l periódich surt condemnat, no será per falta de bon defensor.

Gran discreció, molta claretat, brillantés en la forma y elevació en los conceptes, son las condicions que ressurten principalment en lo discurs del Sr. Angelon.

S'ha mudat lo ministeri de marina.

¡Paciencia! Sr. Duran y Lira.

Qui s'embarca, ja se sab que s'exposa á naufragar.

S'ha estrenat la llántia de plata.

Dada l'obra 'l títol l'hi escau d'alló mes bè.

La versificació de la plata.

Are tot lo demés es una llántia; pero una llántia sense oli, que no dona llum.

PALMAS Y RAMS.

Avuy qu' es la diada
De palmas y de rams.

Avuy qu' es lo gran dia

Pera cridar «lo gall.»

No vull que ningú 's queixi:

Veniu, per tots n'hi naurá.

A la noya bonica
Que fa forsa bondat,
Li darém una palma
Guarnida de dalt-baix,
Ab flors, dolsos y cintas,
D'alló que mes no hi há;
Pél noy de casa bona,
Palmó ben dret y alt;
Un ram ab sols ben grossos
Creus, cuchs y bacallans,
Tenim també per darne
Al noy del menestral:
Pél brau que omplert de gloria
Retorna del combat,
Llorer per coronarne
Son front pel sol colrat:
Pél qui en camp de batalla
Ha mort digne y com brau,
La palma de la gloria
Que may s'assecará:
A velles y criadas
Llorer per l'estofat;
Péls que temen l'incendi
També, també n'hi há,
Perqué en lo balcó pugan
Tenirlo ben lligat.
Pel qui la seva dona
No 'l creu ni en fa cabal,
O te molts criaturas,
Deutes, ó mals de caps,
La palma del martiri.
Podrá vení á buscar:
Tenim fins per l'Espanya
Si dura molt la Pau,
Un brot vert d'olivera
Que ab sang vá ser regat.
Y aixís tots á la una
Cridant, ¡lo gall! ¡lo gall!
Obriu, obriu las portas,
Perqué volem entrar,
L'Espanya 'ns pot respondre;
—Per ¡Galls? ¡haveu fet tart!

FELIP CAMALASA.

LO DEJUNI.

Per aquell rich que s'atipa
tot l'any fins á reventá,
pél que may content está,
si no pot omplir la tripa,
sens pensá ab son neci afany,
que menjant de tal manera,
al fi, tanta fartanera
li pot fer molt y molt dany,
per aquell, ben clar dich jó:
lo dejuni 'l hi es molt bó.

Mes, pe 'l pobre que treballa
sens guanyar per l'aliment
necessari á son sustent,
puig de gana fins badalla,
pél que 's veu sempre exposat
á caure ¡traidora sort!
á las portas de la Mort
per la gran debilitat,
per aquest, ho dich ben alt:
¡lo dejuni es un gran mal!

F. L. y R.

En algunas iglesias los capellans no han volgut
cantá 'l Te-Deum.

En altrás l'han cantat de mala gana.

Però ben mirat aquets no cantaban.

Trinaban.

Digué en Pere á n' en Dafinau

mira qu' es cosa molt perra.

¡De qué nos serveix la pau

haventhi 'l sello de guerra?

T. J.

Qui sembra bisbes, ¿qué recull?

Recull pastorals.

Del banch de Bélgica un dependent vá emportarse 'n 15 milions de franchs.

Jo dono aquesta noticia en una taula de café y contesta un y tots fan que sí ab lo cap:

—¡Quin xicot més llest!...

Un altre 'ns fá saber que 'l dia avants un conegut vá endúrse un parayguas.

Lo mateix que havia fet l'anterior observació, exclamá:

—¡Vaya un pillet!

Una escena de la entrada de las tropas:

Plouhen puros: son puros, y es natural que 'ls soldats espanyols s'hi fassan á estira cabells.

Passa una música, mentres plou d'aquesta manera.

Lo qui toca 'l bombo, veu que tothom s'ajup y tothom pesca.

Va per ferho.

Y dona una volta sobre 'l bombo... y lo demés no ho varém veure, perque de tant riure varem perdre 'l mon de vista.

Deya un soldat al entrar á Barcelona y al veure la pluja de coronas:

—Precisament are que no necessitem doná estufat als carlins nos donan lo llorer.

Histórich:

Als soldats del Nort los hi tiravan puros.

Quan passavan los de la guarnició, un soldat al veure que per ells no n'hi havia, posantse las mans á la boca, cridava als de dalt de un balcó:

—Ep ¡Jo hi estat á Castellfullit!

La bandera del batalló de cassadors de Figueras estava tota destrossada.

Gallina vella fá bon caldo.

Bandera vella bon batalló.

Un xiste de eleccions qu' encare que ranci, te molt bona sombra.

—¿Sab perque no vá sortir diputat per las Aferas lo Sr. Juliá?

—Home... perque... vaja, no 'u sè.

—No vá veure 'ls cartells. Los cartells deyan: «Votad á D. Juan Juliá y Bassas, representantes de los obreros de vapor.»

—Bè y qué?

—Com qu' eran obrers de vapor, encare que fossen 40 mil, quan vá veni 'l cas... está clar, ván evaporarse.

Trobo un amich pél carrer, ab una maleta y una sombrerera:

—Ahont vás Rossendo?

—Mira aquí, m'arribo fins á Madrid, á portá una carta.

—Perque no la tiras al correu?

—Per estalviar temps, fet y fet lo mateix tardarè anant á ca 'n Gibert com á Madrid.

Los sabaters defensen lo traslado de la casa de correus.

Al cap de vall, ells son los qui fan lo principal negoci.

¡Pobres botinas!

Are si que 'ls que 's dediquin á plumar pacífichs ciutadans en la Plassa de Catalunya, no farán lo treball en va.

Aixís, per exemple, dirán:—Dinero ó la vida.

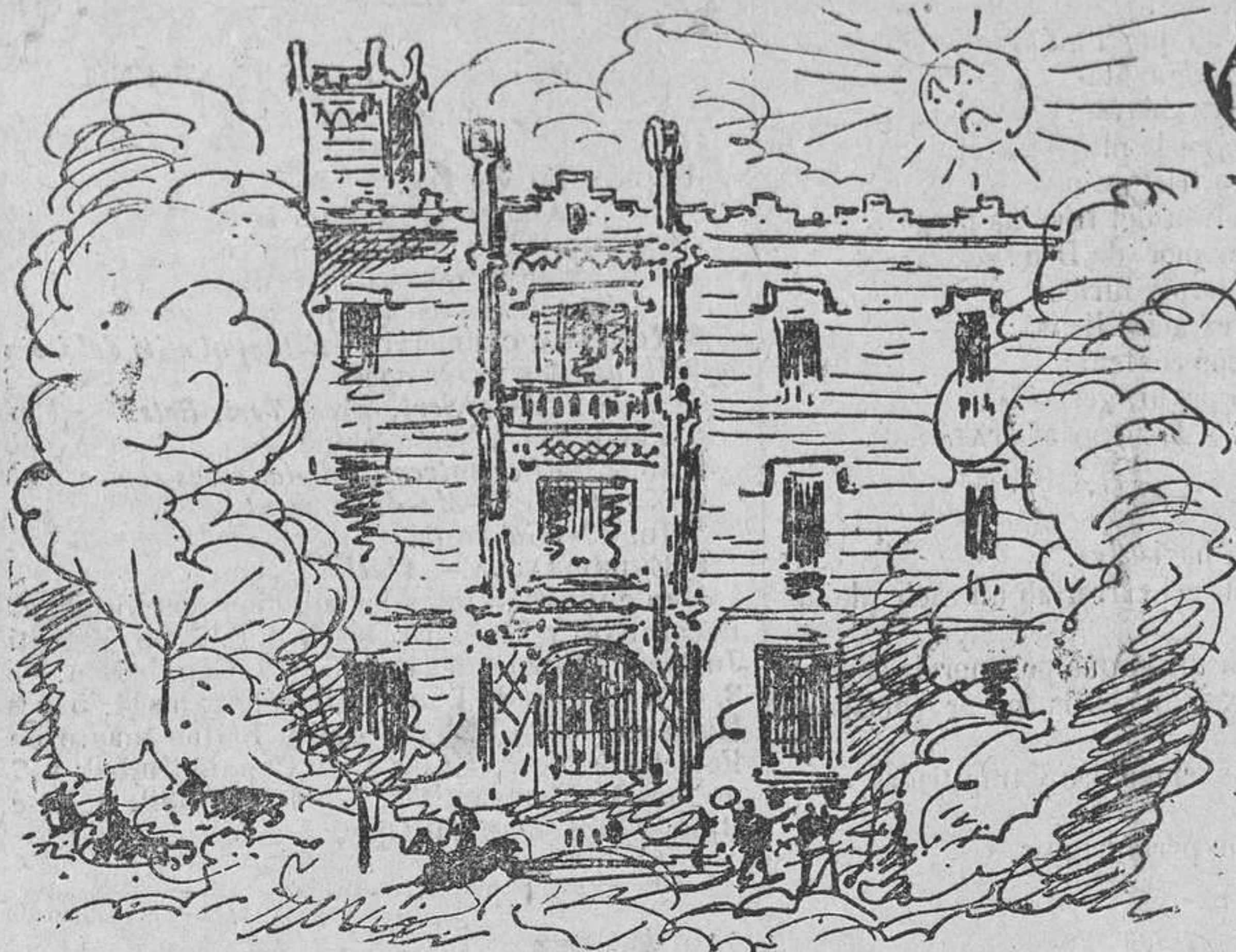
—No 'n porto.

—Ahont vá?

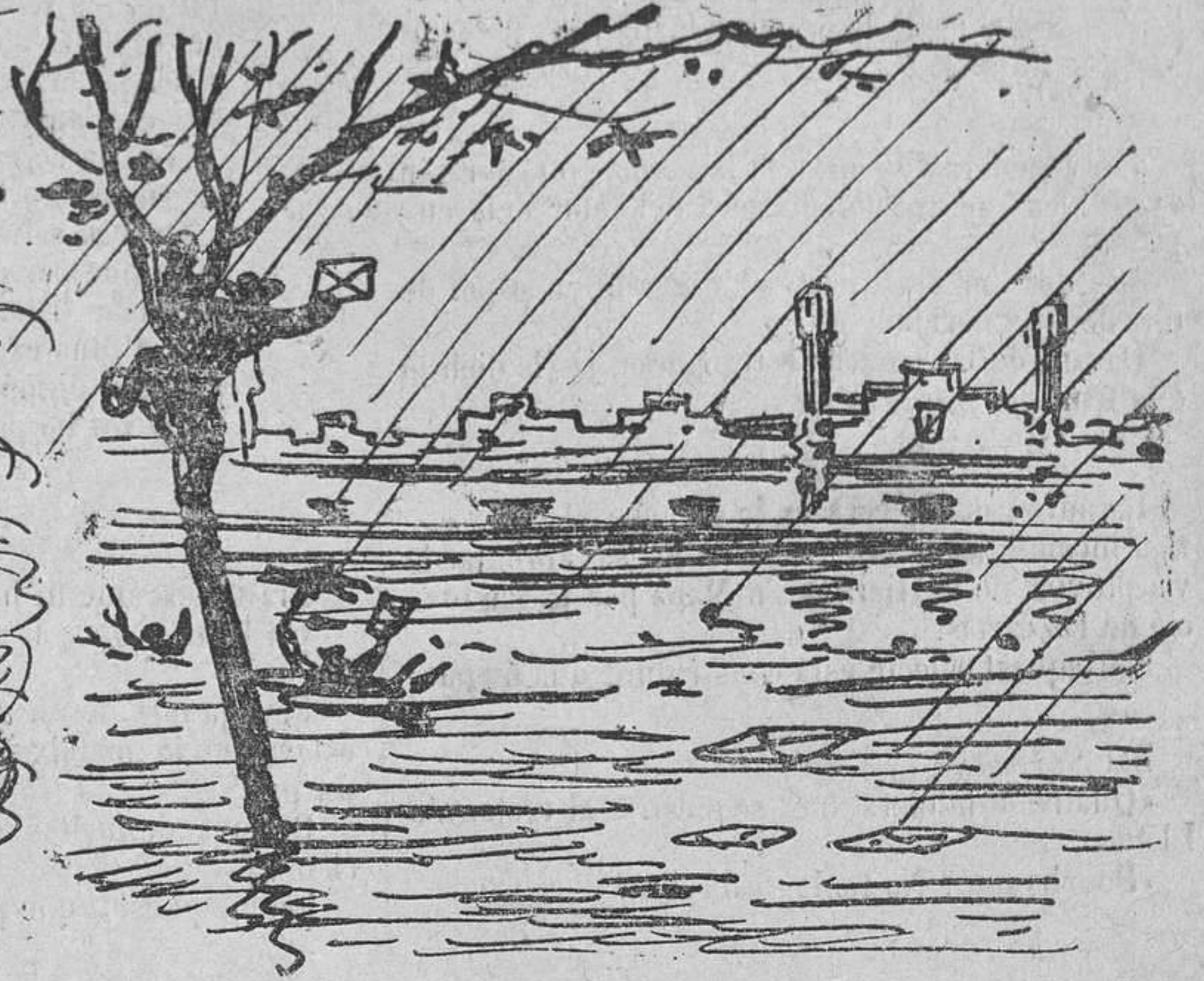
—A tirá una carta al correu.

—Apa, donehs, vinga 'l sello.

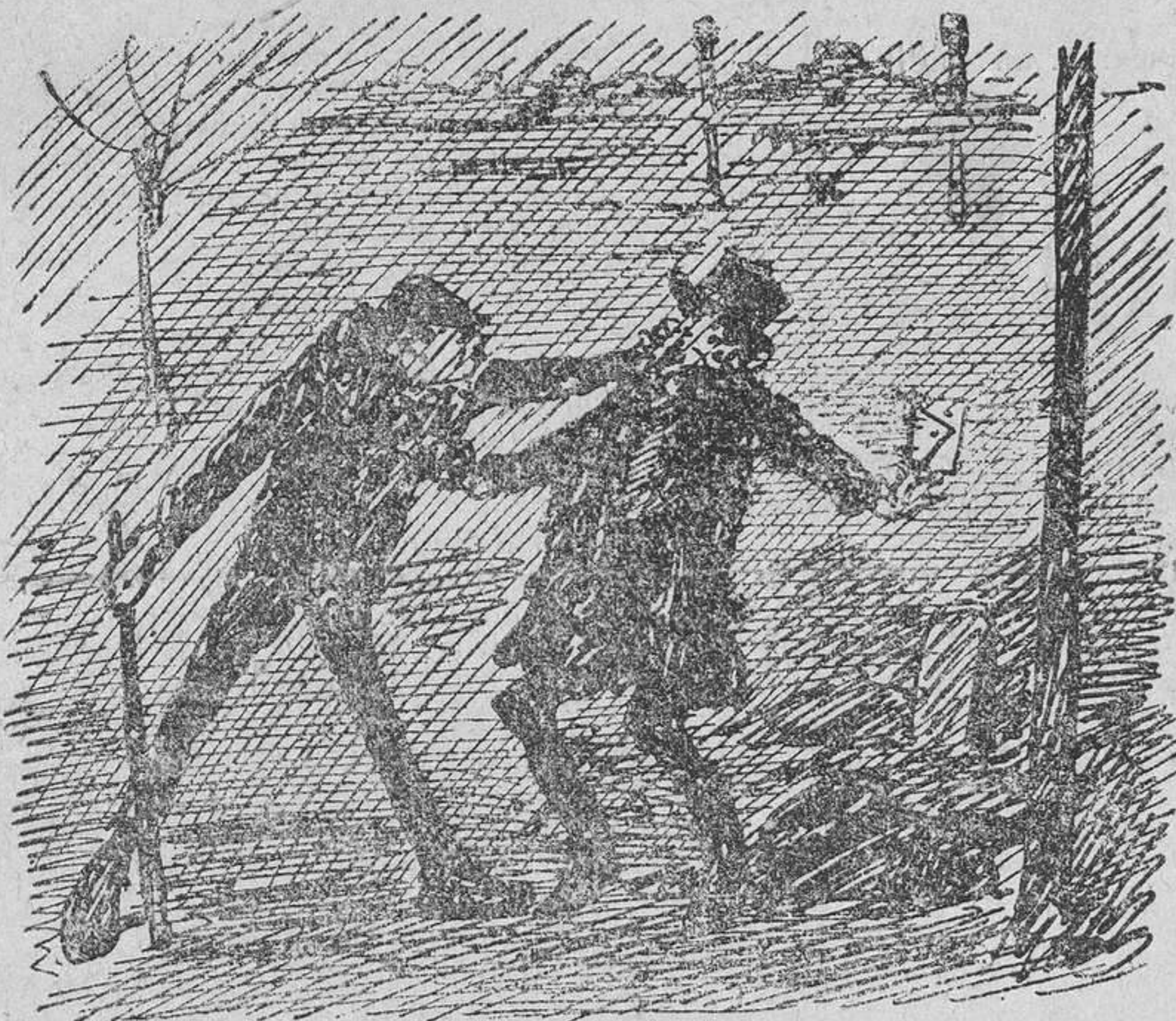
LA NOVA ADMINISTRACIÓ DE CORREUS

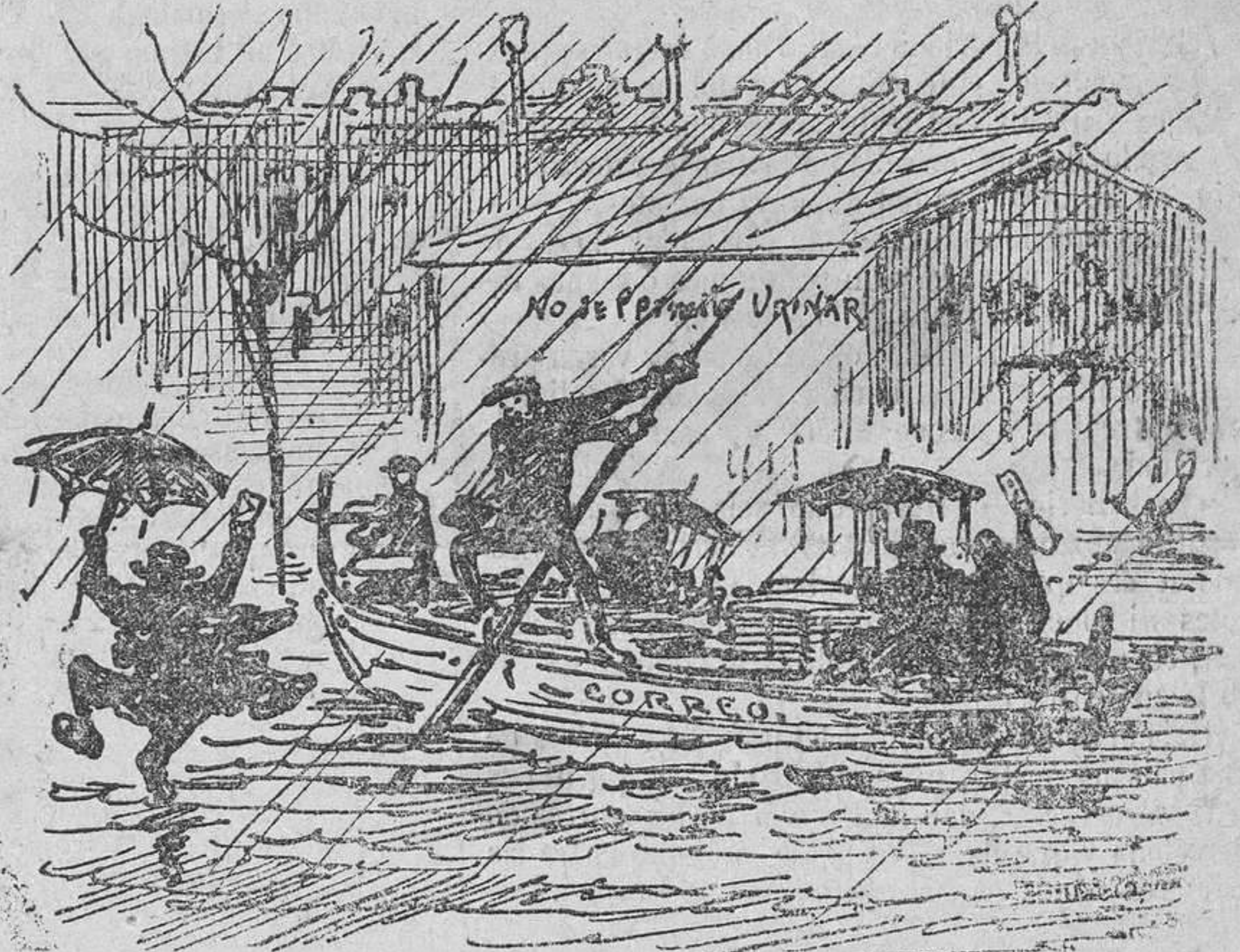
Per los que posan als nuvols lo traslado de la Administració, los demanem que esperin l' istiu, pera que vejín realisat lo seu ideal.

Lo día que vingui la riera d'en Malla, tot será ¡CORREU, CUITEU!...

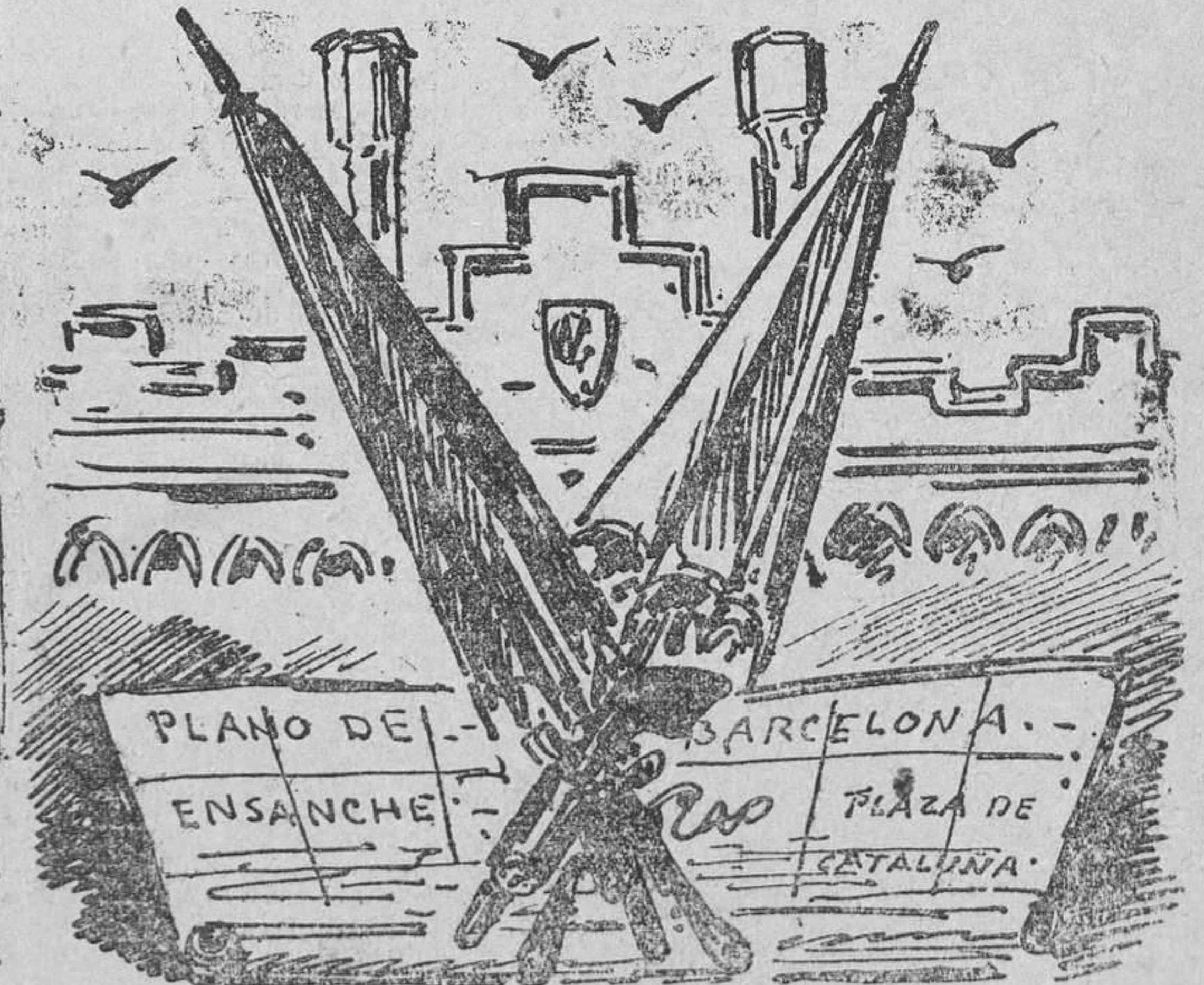
Una CARTA interceptada.

Per lo dia que plogui lo govern te presas totas las MEDIDAS pera que la correspondencia arriui á son lloch.

L' unich medi de anar al correu á la nit.... Fersi acompanyar pel sereno.

Despres que tinguin 'l paraigua ó la sombrilla, lo revolver y el plano de Barcelona, buscan á can Gibert, se fican dintre y preguntan pel BUZON y cualsevol empleat 'ls hi acompanyará.

Han corregut per las bancas estrangeras lletras del rey Victor Manuel falsificadas.

La falsificació l' ha comesa, segons diuhen, un fill natural del rey.

Apresurémnos donchs á corretjir aquell refrán.

Are 's dirá:—Dels pecats dels fills, los pares ne van geperuts.

Los tenedors de paper de la deuda, no cobrarán aviat mes que una tercera part del valor dels cupons.

Las dos terceras parts se pagarán en paper de una deuda diferida.

Davant de las nacions estrangeras, ja 'ls dich jo que fém uns *papers!*

La nova casa de correus lo dia que ploqui y estiga incomunicada ab Barcelona pensa aprofitar la via pluvial de la Riera de 'n Malla per la condució de las cartas.

A n' aquest objecte está construhint una fragata.

Del *Solfeo*:

«Quatre bandolers han seqüestrat al rector de Llanes.

»Donchs qué? No tenian cabecilla?

Copiem de un periódich de Italia la següent noticia que per fer referencia á una patricia nostra pensém que llegirán ab gust los nostres parroquians.

Diu aixís lo diari en qüestió que 's titula *La revista melodramática de Milan*.

Copiem dels periódichs de Roma lo que seguex:

«Fá poch dias que ab motiu del benefici de la célebre bailarina del teatro de Apolo, lo rey li vá fe regalo de una estrella de brillants valorada, 's diu, en 20,000 liras (en Espanya pessetas.)

«Fins aquí la cosa res té de particular, lo rey de allí es molt rumbós y un regalo mes ó menos res significa; pero... y are vé lo estrany:

«Passats alguns dias, dos personatges varen presentarse á la famosa bailarina espanyola á solicitar una entrevista pera consultarli un asunto de importancia.

«La bailarina contestá que sols sabia ballar y recullir aplausos conquistats pèl seu estudi y 'ls missatgers que son dos nobles ben coneguts per actes diplomàtics de aquesta especie, van anarsen, com solem dir aquí y diuhen també en Italiá ab la cua entre camas.

Habem donat compte del fet perque se tracta de una pais:na nostra, pues la bailarina en qüestió es la *Rosa Mauri*, tan aplaudida en los teatros de Barcelona y que ha sabut ferse un nom entre las primeras y més célebres bailarinas de Europa.

CANTARELLAS.

Tú que tens tant bona veu
Lola, cantarás ab mi
y si no sabs altra cosa
cantém los goigs de Sant Prim.

T. y A.

Del meu cap tú no t' apartas,
del pensament no 't mous may
puig penso que quant me casi...
¡ay! quin gasto 'm portarás!

T. y A.

Passan l' istiu y l' hivern
la tardó y la primavera...
y mes corrents va passar
Carlos tota la frontera.

P. M.

A un soldat malalt, qu' era al hospital l' hi preguntaba 'l metje:

—¿Qu' es lo que li fá mes mal?

A lo que contestá:

—Lo regiment.

En un poble trobí jó
fará un any ó dos ó tres;
que per la festa majó
corrent toros pèls carrers
un toro 's vá deslligá
del cap—llás ab que 'l guaiavan
y per poderlo aguantá
tots corrian y eridavan.

Trobatse en la plassa un cego
exclamava ab trista véu
«¡Qué 'm salvéu del toro 'us prego...
salveume per mor' de Déu!»

Arriba 'l toro y furient
dins d' una escala 'l llensá:
y 'l cego digué content:

«Déu vos ho pagui, germá.»

PERICO MATALASSÉ.

Era un dia que hi havia fira.

Un home passava pèl carrer ab un sach ple de banyas.

Feya ja mes de un quart que per mor de la gent estava en lo mateix punt sens poder adelantar un pas.

Després de moltes empentas y trapitjadas, exclama:

Feume puesto, que porto banyas.

Una senyora estaba embarassada.

Lo seu marit tenia al hereuhet criatura de uns sis ó set anys, segut sobre 'ls jonolls, y l' hi deya:

—Mira, Federico, are la mamá 't durá un germanet. ¿Qué t' estimas més que duga? Un germanet ó una germaneta?

—Mes m' estimo que 'm duga.... un caball de ca 'n Fradera.

EPIGRAMAS

Casat de dos ó tres anys
en Pau Bas espardanyé
ha passat tant grans afanys
qu' está tip de desenganys
y embafat de sa mullé.

—¡Y 'l qu' es trist diu lo tal Bas
que si aixó dura, jo 'm moro,
puig la dona, á cada pas,
me diu:—Noy no 'n sortirás
ja hi tirat la capa *al toro*.

D. DE LA U. B.

—Llensi 'l puro: ¿s vol cremar?
¿Véu qu' es curt? Jo 'l llensaria
—Donchs jo no 'l vull pas llensar
perque vosté 'l culliria.

T. J.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas de insertarse 'ls ciutadans Antonia Mas, Tomaset y Joanet, Tossut Aragonés, Caixalet, Cap-de bou, y S. F. Granollers.

Las demás que se 'ns han enviat no 'ns serveixen perque son defectuosas.

Ciutadans Joanet y Tomaset: Aquesta senmana hi ha cosas dignas d'insertarse.—Llargandaixet y Dos fills de Catalunya: Dos geroglífichs hi anirán.—Caixalet: Hi anirá una cantarella.—Joan Navalles: Envihi lo que vulga: ja 'u sab.—A: la poesia té alguns conceptes forsats: no 's desanimi per xó y desenganys, mes qu' esforsos d' imaginació fassa cosas naturals dintre de lo xistós.—Jo: Gracias per la advertencia: per xó cregui que anirém alerta.—Ciutadans J. Cuixart, Cuent, Patriotich, M. Gutierrez, Senyó Curripias, Toneta y Julia, S. B, Z, A. Sarevilo, Estudiant, Pepet, Un tirabuixó, Enrich Xarau, Sipare, Sor Etenasram, Dos calmants, Un campaner de Gracia, Lluís Pinadell, Monjetas cuitas, Cap de timbal, F. de P. U., Dos de la unitat bucólica, Valentí Julivert, S. Z. Granollers, Cap de bou, Antonia Mas: Lo que 'ns envian no nos sirve, com deya aquell empresari.—Péret y C.^a Fassi 'l favor de no copiar, que aixó sab ferho un noy d' estudi: Perico matalassé: En l' ultim vers hi ha una sílaba de massa y 'ls accents no cauhen bé: los consonants *Avi y agravis* no sonan: hi ha una s que s' hi oposa.—J. Hidalgo: Insertarém lo quènto —Falsaterniense Igual que dos geroglífichs de vostés.

SOLUCIONS

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1 FUGA DE VOCALS:

Allá en la llibreteria
un libre molt llarch y car
vareig comprá l' altre dia,
tot ple de carlins pintats.

2 TORTURA CEREBRAL.—*Estant al mitj del istiu aquells que fan lo seu agost.*

3 ANAGRAMA.—*Sert, Tres, Ters, Rets.*

4 PREGUNTA 1.ª—*Lo Sonido.*

5 ID. 2.ª—*Per entremiti de las sevas camas.*

6 XARADA 1.ª—*Me-di-ca-ment.*

7 ID. 2.ª—*Ga-ve-ta.*

8 ENDEVINALLA.—*A bella.*

Han endevinat todas las solucions las ciutadans Escalunya y Herodes: las 3, 4, 6, 7 y 8 Valentí Julibert y Sipaix: las 3, 4, 6, y 7, Cap de Bou: las 3, 6, 7 y 8 Dos de l' unitat bucólica: las 4, 5 y 8 Mariano y Clotilde, las 4, 6 y 7 Gras magre de Falset y F. de P. U.: las 4 y 5 Cap de timbal: y 7 no mes Monjetas cuitas, Lluís Pinardell, y José Rius: y la 8 solament Ojam.

XARADA

I.

Es tot, lector, la dos-hu
y té la casa tres-prima:
soch ditxós, puig que m' estima
pro molt: ho sé de segú.

Certa tarde que m' estava
al costat seu per senti
de sa boqueta 'l dols si
que d' amor m' ilumanava
va pasá una *quarta-hu* grossa
per sota del seu vestit
y corrent fuig fentne un crit...
¡Si era valenta la mossal!

RALIP.

II.

A tersa d' un *hu-segona*
vá neixer lo noy Eudal,
y per complaure á la dona
lo van dur á... la total.

UN TOSSUT ARAGONÉS

ENDEVINALLA.

Soch molt gran ó soch molt xica
soch débil ó poderosa
despreciable ó molt preciosa
soch molt pobre ó soch molt rica.

Molt variable diuhen só,
desgraciat de aquell qui deixo
mes aquell que protegeixo
prou sa sort irá milló.

Diuhen que tinch una roda
la qual sempre faig rodar...

Vaja que 'l dirho tot clar
Crech que may será de moda.

DOS DE L' UNITAT BUCÓLICA.

ÚLTIMA HORA

Sent en prempsa aquet número sabém que «LA GACETA DE BARCELONA» ha sigut condemnat á set dias de suspensió.

Sentim desde el fondo del cor aquet contratemps.

Fins per Pascua no tornarà á sortir.

La semana santa será per nosaltres una semana molt llarga.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mitj.